Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 90.695 van 8 november 2000

A. 71.115/VIII-1722

In zake : **DUBUS** Francis,
rue de la Toureille 6
7370 Dour,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 19 september 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Francis DUBUS de nietigverklaring vordert van de beslissingen tot mutatie die de directeur-generaal van de Administratie der directe belastingen jegens hem heeft genomen op 26 april 1996 en 10 juli 1996;

Gelet op arrest nr. 63.655 van 18 december 1996 waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 april 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 september 2000 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 oktober 2000;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van de heer GOBELNY, inspecteur bij een belastingbestuur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens nuttig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker, eerstaanwezend financiebeambte bij de administratie der directe belastingen van het Ministerie van Financiën, was tot op het ogenblik van de bestreden handelingen aangesteld bij de gewestelijke directie Brussel-Opsporing, afdeling Quaregnon.

2. Sedert mei 1991 maakt hij deel uit van een vzw die hij samen met andere personen heeft opgericht, onder wie een ander personeelslid van het Ministerie van Financiën. Het gaat om de vzw "Diffusion-Organisation-Production", afgekort als DOP, die volgens de uitleg van verzoeker een dubbel doel nastreeft: de organisatie van "feestelijke, culturele en artistieke" evenementen en het steunen van liefdadigheidswerk.

3. Op 25 november 1992 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot cumulatie in teneinde zijn activiteiten te kunnen uitoefenen in die vzw. Die machtiging wordt hem toegekend bij beslissing van 23 november 1994 "op voorwaarde dat de betrokkene zich niet met de fiscale situatie van de vzw bezighoudt".

4. Op 10 juli 1995 richt de hiërarchische meerdere van verzoeker hem een vraag om uitleg. Er worden drie soorten verwijten geformuleerd; ze hebben

betrekking op de activiteit van de vzw, waaruit zou blijken "dat het veeleer gaat om de bevordering van commerciële activiteiten", de relaties met de belastingplichtigen, in het bijzonder de plaatselijke handelaars die "grotendeels" zorgen voor inkomsten van de vzw en de slechte relaties met een aantal van zijn collega's.

Verzoeker antwoordt uitgebreid daarop en verdedigt zich tegen elke beschuldiging die jegens hem wordt geformuleerd.

5. Op 26 april 1996 besluit de directeur-generaal om verzoeker en een ander personeelslid te verplaatsen bij ordemaatregel, om de reden "dat het wegens hun bijkomende activiteiten naast hun werk bij de overheid, en het onderzoek ernaar dat thans bij het Hoog Comité van Toezicht aan de gang is, dringend noodzakelijk is een einde te maken aan de aanstelling bij de gewestelijke directie Brussel-Opsporing...". Verzoeker wordt aldus aangesteld bij de dienst Invordering te Charleroi.

Deze beslissing maakt de eerste bestreden handeling uit.

6. Op zijn verzoek wordt verzoeker gehoord door het college van dienstchefs, dat het advies uitbrengt dat de verwijdering van verzoeker gerechtvaardigd is, dat de ordemaatregel behouden moet blijven en dat de mogelijkheid moet worden onderzocht om de arbeidsplaats van de betrokkene dichter bij zijn woonplaats te brengen.

7. Op 10 juli 1996 wordt de aanstelling van verzoeker in het district Charleroi vervangen door een aanstelling in het district Bergen, dat dichter bij zijn woonplaats is gelegen. Dat is de tweede bestreden handeling.

8. Op 27 september 1996 wordt het verslag met betrekking tot het onderzoek dat door het Hoog Comité van Toezicht is gevoerd, naar de Minister van Financiën verstuurd.

9. Op 25 september 1996 spreekt de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Bergen een beschikking van buitenvervolgingstelling uit.

10. De tuchtprocedure die lijkt te zijn aangevat heeft tot op vandaag geen beslissing opgeleverd;

Overwegende dat uit de memories die de verwerende partij ingediend heeft, blijkt dat deze, zonder daarom een bezwaar te maken wat de

ontvankelijkheid van het beroep betreft, onderstreept dat de bestreden handelingen, die mutaties worden genoemd, maatregelen van interne orde zijn;

Overwegende dat een maatregel van interne orde in principe niet vatbaar is voor beroep; dat ambtshalve dient te worden nagegaan of tegen de bestreden handelingen een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld;

Overwegende dat met de twee bestreden handelingen de aanstelling van verzoeker gewijzigd wordt doordat hij van Quaregnon naar Charleroi, en vervolgens van Charleroi naar Bergen wordt verplaatst; dat deze maatregelen, die genomen worden wegens het gedrag van verzoeker, noodzakelijkerwijs een weerslag hebben op de wijze waarop hij zijn ambt uitoefent en, eerst in aanzienlijke, en vervolgens in mindere mate, de duur van de verplaatsingen naar de plaats van zijn werk wijzigen; dat deze handelingen het personeelslid nadeel kunnen berokkenen; dat het beroep bijgevolg ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker een middel, het vierde van het verzoekschrift, ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij betoogt dat de motivering van de bestreden handelingen onjuist en bijgevolg niet afdoende is; dat hij inzonderheid aanvoert dat “de dringende noodzaak om verzoeker uit de dienst Opsporing te verwijderen die wordt aangevoerd om gedeeltelijk de beslissing tot mutatie bij ordemaatregel van 26 april 1996 te wettigen, betrekking heeft op feiten die de verwerende partij sinds meer dan een jaar kent” en dat de bijkomende activiteiten van verzoeker door de verwerende partij toegelaten zijn en blijven;

Overwegende dat de verwerende partij ten principale antwoordt dat de bestreden handelingen niet uitdrukkelijk hoefden te worden gemotiveerd omdat het ging om maatregelen van interne orde die niet tot doel hadden rechtsgevolgen teweeg te brengen; dat ze vervolgens betoogt dat, zelfs indien de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen in casu van toepassing was, het middel feitelijke grondslag zou missen omdat zowel de motieven omtrent het recht als de motieven omtrent de feiten die dienen als grondslag voor de bestreden handelingen in die handelingen worden vermeld; dat ze in haar laatste memorie poogt aan te tonen dat de uiteengezette motieven juist zijn, inzonderheid wat betreft de omstandigheid dat de overheid de aan verzoeker ten laste gelegde feiten kende; dat ze in dat verband onderstreept dat de directeur-generaal, die de enige overheid is die bevoegd is om een ordemaatregel

te treffen, van deze feiten slechts kennis heeft gehad door een verslag dat hem op 17 april 1996 door de gewestelijk directeur was toegezonden;

Overwegende dat bij het onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep gebleken is dat de bestreden handelingen een weerslag hebben op de situatie van verzoeker; dat het gaat om eenzijdige handelingen met een individuele strekking die uitdrukkelijk en dus ook afdoende dienen te worden gemotiveerd;

Overwegende dat het dossier aantoont dat de verwerende partij op de hoogte was van de activiteiten van de vzw "DOP" en van de actieve deelneming van verzoeker aan deze vzw sedert 10 juli 1995 en dat in het antwoord op de nieuwe vraag om uitleg van 2 oktober 1995 haar nog, voorzover nodig, informatie is verschaft over de aard van de deelname van verzoeker aan de vzw; dat ze eveneens, sedert dezelfde data, weet had van een onderzoek van het Hoog Comité van Toezicht; dat het in dit opzicht er weinig toe doet dat de informatie pas op 17 april 1996 aan de directeur-generaal verstrekt is; dat immers, al had de hiërarchische meerdere kennis van feiten die ernstig genoeg waren dat ze aanleiding gaven tot een verplaatsingsmaatregel, deze feiten toch onverwijld ter kennis van de bevoegde overheid moesten worden gebracht, en dat de verwerende partij zich niet mag verschuilen achter een eventuele tekortkoming in één van de geledingen in de hiërarchie; dat, hoewel het om de aangevoerde redenen "dringend noodzakelijk" was de aanstelling van verzoeker te wijzigen, het onbegrijpelijk is, enerzijds, dat de toestemming tot cumulatie niet is ingetrokken, en anderzijds dat zo veel tijd verlopen is tussen de vaststelling van de in aanmerking genomen gegevens en de eerste verplaatsingsmaatregel; dat deze termijn, alsmede de omstandigheid dat meer dan vijf jaar na de eerste vraag om uitleg nog geen tuchtrechtelijke beslissing getroffen is, in tegenspraak zijn met het dringend noodzakelijke karakter van deze maatregel; dat dezelfde constataties gelden voor de beslissing van 10 juli 1996, die louter een aanpassing is van die van 26 april 1996; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen aanleiding is om de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken, die, gesteld dat ze gegrond zijn, niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissingen tot mutatie van 26 april en 10 juli 1996 jegens Francis DUBUS genomen door de directeur-generaal van de administratie der directe belastingen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op acht november tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**